

“L'intel·lectual catòlic ha d'escoltar atentament els batecs espirituals de la cultura contemporània”

CARME MUNTÉ MARGALEF

El filòsof i teòleg Francesc Torralba rebrà el 30 de novembre proper, de mans del cardenal Pietro Parolin, el Premi Ratzinger 2023, que atorga la Fundació Vaticana Joseph Ratzinger-Benet XVI. Ho farà juntament amb l'altre premiat: el sacerdot i també filòsof i teòleg aragonès Pablo Blanco.

Com valora la concessió d'aquest guardó?

El rebo amb humilitat, respecte i gratitud. Mai no hauria imaginat poder ser el destinatari d'un reconeixement d'aquesta magnitud. Em sento molt petit al costat dels teòlegs, filòsofs i artistes que l'han rebut en edicions anteriors. Alguns d'ells són autors que explico en les meves classes a la Universitat. Em sento agraït a la Fundació Ratzinger i especialment al seu jurat i, a la vegada, m'anima a seguir amb la meva tasca intel·lectual.

De quina manera és un nou impuls en la seva trajectòria intel·lectual?

El guardó té un caràcter internacional i és el més rellevant en el camp de la teologia. Jo em sento fonamentalment un filòsof o, més ben dit, un professor de filosofia al qual li plau escriure i expressar el que pensa a través de textos. Mai no ho acabem d'expressar tot tal com voldríem. La tasca de pensar és infinita i, per tant, és feixuga i, a voltes, ingrata. Un premi és un impuls, un estímul per prosseguir en ella. Sempre he tractat de ser honest i autèntic a l'hora d'escriure, d'expressar el que crec i el que espero encara que no sigui compartit pel lector. Em mou la voluntat de fer-me entendre i de raonar, fins al límit de les meves possibilitats, les meves opcions fonamentals.

També és un esperó per conèixer més la figura de Ratzinger com a teòleg i filòsof?

No soc un especialista en l'obra de Joseph Ratzinger. M'he dedicat a estudiar altres autors com Friedrich Nietzsche, Søren Kierkegaard, Edith Stein i, darrerament, Antoni Gaudí. Amb tot, he llegit pràcticament tota la seva obra i l'he estudiada. Valoro la seva proposta d'eixamplar els límits de la raó moderna, el seu combat intel·lec-

tual contra el relativisme i el fonamentalisme i també el seu diàleg amb mestres de la sospita com Friedrich Nietzsche i Karl Marx. La seva obra és molt fecunda i obre camps d'interpretació molt amplis. Destaco la voluntat que tenia Benet XVI de dialogar amb els no creients, el seu diàleg amb Jürgen Habermas, Piergiorgio Odifreddi i Marcello Pera, per exemple. La seva obra teològica em sembla rigorosa, culta, erudita i creativa, amb ressonàncies existencialistes i personalistes, però amb un rerefons molt clàssic, assentada sobre pilars tan sòlids com sant Agustí i sant Bonaventura.

Quina ha de ser la contribució de l'intel·lectual catòlic en l'actual panorama eclesial i social?

Crec que ha d'escoltar atentament els batecs espirituals de la cultura contemporània en tots els seus registres i dimensions. Ha de ser capaç de discernir el bo i millor que hi ha en ella i a la vegada tenir l'audàcia de criticar allò que considera frívol, innocu o contrari a la dignitat de la persona humana. Ha de defensar les causes nobles de la humanitat, no tenir por i sortir fora de la zona de confort per donar testimoni del que creu i del que espera i cercar els camps d'intersecció amb els seus amics agnòstics i ateus.